

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/283/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813212411
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813212411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa H. U. štátneho občana E. republiky bytom T., J. L. R. XXXX/X, proti odporkyni N. U., štátnej občanke Slovenskej republiky, bytom D., D. XXX/XX, o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. novembra 2013, č. k. 14C/23/2013-19, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni naposledy určenú uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.04.2013 č.k. 10C/43/2013-15 zo sumy 100 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne, a rozhodol, že odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že odporkyňa sa v dennom štúdiu vysokej školy pripravuje na budúce povolanie, čím považoval podmienku trvania vyživovacej povinnosti navrhovateľa k nej za splnenú. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa zmenili pomery na strane navrhovateľa. Pomery odporkyne sa nezmenili. Zmena pomerov na strane navrhovateľa súvisí s jeho pretrvávajúcimi zdravotnými ťažkosťami, v dôsledku ktorých už po návrate do práce po skončení práceneschopnosti nebude môcť dosahovať rovnaký príjem ako predtým. Navrhovateľ požadoval zníženie výživného na sumu minimálneho výživného. Minimálne výživné je v súčasnosti 27,13 eur. Takejto sume výživného však nezodpovedajú možnosti na strane navrhovateľa ani potreby na strane odporkyne. Súd prvého stupňa uviedol, že pri rozhodovaní o výške výživného zoberal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ po návrate do práce už nebude dosahovať rovnako vysoký príjem ako predtým. Ďalej skutočnosť, že jeho príjmy sa v posledných mesiacoch znížili v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti približne na polovicu oproti príjmom, ktoré dosahoval predtým. Ďalej bolo potrebné zohľadniť aj to, že navrhovateľ má vyživovaciu povinnosť aj k školop povinnej sestre odporkyne. Z uvedených dôvodov súd považoval za primerané znížiť sumu výživného na 70 eur mesačne. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2 a 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine (zákona č. 36/2005 Z.z.).

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že zníženie výživného nie je primerané v dôsledku jeho dlhodobej práceneschopnosti a jeho dlhodobých zdravotných problémov. Nie je schopný nájsť si lepšie platené zamestnanie a čelí mnohým obmedzeniam. Navrhoval, aby suma výživného pre odporkyňu bola znížená na sumu 50 eur mesačne.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Námietky navrhovateľa v odvolaní smerovali len k jeho zdravotným obmedzeniam. Tieto však bližšie nešpecifikoval ani doposiaľ nepredložil súdu žiaden dôkaz o svojej obmedzenej zdravotnej spôsobilosti resp. nespôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu v nočných a poobedných zmenách ani dôkaz o tvrdenom predpokladanom znížení príjmu z pracovnej činnosti po skončení dočasnej práceneschopnosti. Navrhovanou sumou výživného 50 eur bol navrhovateľ povinný prispievať na výživu odporkyne v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.06.2004 č.k. 6P/12/2004-13 už pred 10 rokmi. Od tej doby jednoznačne stúpili odôvodnené potreby odporkyne, jednak v dôsledku nástupu na vysokú školu mimo miesta jej bydliska, jednak postupne v dôsledku vyššieho veku. Navrhovateľom žiadaná suma zníženého výživného pre odporkyňu teda absolútne nezodpovedá uvedenému rozhodnému kritériu pre určenie jej výšky. Odvolací súd nezistil žiadne právne významné okolnosti v preskúmvanej veci, pre ktoré by bolo potrebné vydať iné než potvrdzujúce rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu jej ani žiadne trovy nevyplynuli.